

Untsakad, Paul Randmaa Metsavendade Salga H

On palju aega lind,
kui olin vaba ma
nd metsavennana pean elama.
Ei see mind kurvaks tee,
et mdust kevade
ja elubudest pean loobuma.
On vaikne htutund,
kik teised nevad und,
me mber hulgume, meil vabadus.
Siis sa mu neiuke
vaid kuulud minule
ja tulevikule me mtleme.
Aus, ige eestlane,
sa mtle sellele,
kus kallis kodumaa ja vabadus.
Ja hoidku iga noor
krgel me trikoloor
ja kalevite maa sa vabaks saa.
Kui peaksin langema
su eest mu isamaa,
kas ausas vitluses vi relvata.
Siis teadke sbrad kik,
mu hinge viimne hik,
te ktte tasuge mu elu eest.
On vaikne hommikul
ja idast puhub tuul,
mets tasa kohiseb, ta kutsub meid.
Kui aga eestlane
loond riigi endale
siis metsast vlja tulla tahame.